

Nije rijetkost u današnje vrijeme, da se netko zaljubi u osobu, koja nije iz naših krajeva. Živimo u moderno doba u kojem se putovanjima šire vidici, upoznaju novi ljudi i običaji... u posljednje vrijeme često se prijateljstva sklapaju i preko interneta. Upravo takvo jedno prijateljstvo stekao je Mario Matišić, poznati voditelj na radio Koprivnici, dopisujući se preko interneta s djevojkom Ruby koja je živjela na Filipinima.

– Komunicirali smo i preko Skypea, tako da nam je kamera bila svakodnevno uključena i praktički znali smo sve jedno o drugome kao da živimo zajedno, samo smo fizički bili odvojeni 20.000 kilometara. No, nakon godine dana takvog prijateljstva, poželjeli smo, da se i stvarno sretnemo. Mario mi je poslao povratnu kartu i 25. srpnja 2010. godine došla sam u Hrvatsku na svega mjesec dana. Međutim, čim smo se sreli na aerodromu nešto je »kliknulo« između nas i već 14. kolovoza bili smo vjenčani – objašnjava Ruby Matišić svoj dolazak iz rodni Filipina u Hrvatsku.

Ispočetka je bilo teško u novoj sredini, nije nikog poznavala, a bila je i jedina Filipinka u Koprivnici. No, zbog ljubavi prema Mariu, prevladala je sve teškoće i ostala. Za Hrvatsku kaže, da je prekrasna zemlja, jedino su Filipini ljepši. Filipini su izrazito turistička zemlja, koja ima 7007 otoka, prekrasna čokoladna brda, najveću podzemnu plovnu rijeku Palavan, najmanjeg majmuna s velikim očima – tarsier, puno prekrasnih plaža s pijeskom, a na velikim visinama nalaze se rižine terase, o ljepotama svoje domovine bez daha govori Ruby. Za Filipince kaže kako su po prirodi veseli ljudi, vole se družiti i pjevati, iznad svega vole karaoke.

NE VOLI JESEN I ZIMU – OBOŽAVA PIZZU I ČEVAPE

– Na Filipinima život je dinamičan, ali i opasan. Nema šanse da u tri sata po noći šćete po ulici, a da vas netko ne napadne. Zato je za mene život u Hrvatskoj miran, a Koprivnicu smatram sigurnim gradom, jer kad se moje dijete ode igrati na ulicu, znam, da joj se ništa neće

dogoditi. Volim ovaj grad, a i ljudi su jako dobri prema meni. Susjedi me uvijek pozovu da popijem kavu s njima. Kad bih nekoga nešto pitala, nitko nije rekao, da mi neće pomoći – objašnjava Ruby.

Ima nešto na što se ovdje nikako ne može priviknuti, a to je klima. Ne voli jesen i zimu, a i snijeg je prvi put u životu vidjela tek kad je došla u Koprivnicu. No, ne voli ni našu hranu, jer ima puno mesa i začina, ipak obožava pizzu i ćevape. Najviše joj nedostaje filipinsko povrće i riba.

– Živjela sam u gradu Cabanatuan, koji ima oko 350.000 stanovnika, gdje sam najprije radila kao voditeljica poslovnice u salonu namještaja, zatim kao poslovna tajnica u autopraonici, a s obzirom da sam po profesiji njegovateljica, radila sam i u bolnici. Dakle, imam puno poslovnog iskustva, ali u Hrvatskoj teško mi je bilo dobiti posao – kaže Ruby.

NIJE MOGLA VJEROVATI KAKO NEĆE DOBITI PLAĆU

Ipak početkom ove godine počela je raditi u obučarskoj tvornici Talus. Ali nije imala sreće. Radila je, a mjesecima nije dobivala plaću. To je za nju bilo iznenađenje, jer iako su Filipini siromašna zemlja, uvijek joj je sve na vrijeme bilo plaćeno.

– Teško sam radila u Talusu i nisam mogla vjerovati, da neću za svoj rad dobiti plaću. Kako netko može biti takav prema ljudima? Vjerovala sam direktorici iz poštovanja, jer kod nas na Filipinima se poštuju stariji ljudi – objašnjava Ruby.

Iako je razočarana, ne gubi nadu, već ovih dana počinje raditi u novoj obučarskoj tvornici Winus, gdje će biti direktorica.

– Trenutno su u tvornici još zaposlene dvije bivše zaposlenice Talusa, ali planiram zaposliti još 18 ljudi i svi će sudjelovali s financijskim prihodom kao suosnivači tvrtke Winus. Nastaviti ćemo raditi gornji dio obuće za Dolce&Gabbanu, a kasnije možemo ugovarati i poslove s ostalim inozemnim tvrtkama – kazala nam je Ruby i dodala da će se kao direktorica angažirati na poslu 24 sata dnevno.

NAKON MIŠA »KLIKNULO« I SRCE!

Autor Jasna Zgorelec

Utorak, 23 Srpanj 2013 10:45 - Ažurirano Utorak, 23 Srpanj 2013 10:55

Ruby želi da tvornica obuće funkcionira na dobar i kvalitetan način i da svi dobivaju svoju plaću na vrijeme. U skoroj budućnosti planira proširiti proizvodnju i već iduće tri godine zaposliti 50-ak radnika. Na kraju je otkrila i jednu svoju želju. Priznaje je da se jako veseli što će u prosincu posjetiti svoju rodbinu na Filipinima.

{clgallery}images/stories/osoba_tjedna/2013/Srpanj/RUBY_23_07_2013/galerija_1/{end-clgallery}